

Santi Arbós

LA CONFRARIA DE SANT ESTEVE DE FULLEDA ANTERIOR A 1735

1. Introducció

La digitalització en els darrers temps de diferent documentació de la parròquia de Fullela, dipositada a l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona, ens ha permès d'accedir a informacions sobre aquesta confraria en dates anteriors a 1735, any en què s'aproven les ordinacions pròpies per part de l'Arquebisbat de Tarragona. Entre aquesta documentació hi ha principalment un llibre de comptes de la confraria de Sant Esteve (1626-1646),¹ un altre volum similar amb la comptabilitat de l'església i del conjunt de confraries locals (1683-1745)² i un volum notarial dels vicaris fulledencs (1686-1751), la qual cosa ens ha possibilitat de complementar un treball anterior ja publicat que abastava el període 1735-1948 (Arbós: 135-157).

Tenint en compte tots aquests elements disponibles, l'objectiu d'aquest treball serà bàsicament la recollida del nom dels majorals de la confraria i donar-ne alguna notícia del desenvolupament en aquesta època, sobretot pel que fa a l'economia.

2. Apunts sobre la confraria

2.1 Ordinacions i una mica d'història

No tenim constància de l'existència d'unes ordinacions o estatuts de la confraria en el període històric anterior a 1735. Tanmateix, en un intent de reforma de la institució del 1716, hi ha un esbós normatiu que seria reprès en part per les ordinacions de l'any 1735.

¹ Com que la immensa majoria de les citacions que realitzem fan referència a aquest llibre (LCCSE), per alleugerir el text, només farem constar el número de pàgina i, eventualment, la data ([data], p. x). Ja que el volum no està paginat, el número correspon al de la imatge digitalitzada de l'AHAT.

² Pel tipus de dades que conté gairebé només hem usat aquest volum (LCE) per a la recerca dels noms dels majorals.

Així, en un document notarial de data 14 d'abril de 1716 (ManNot1686-1751: 123r-124), es fa constar la reunió d'una sèrie de fadrins de Fullea (Francesc Queraltó, Domènec Josa, Pere Joan Cantó, Pere Jaume Domènech, Josep Saragossa, Josep Domènech, Tomàs Ribera, Pere Joan Cantó del carrer del Forn, Ramon Cantó major, Josep Prats, Joan Comes, Josep Domènech menor, Josep Morató, Ramon Bosch, Manuel Capdevila, Pere Joan Josa, Joan Mercader, Gabriel Domènech, Francesc Romeu, Josep Domènech de la Raval, Joan Domènech, Ramon Alsamora i Jaume Saragossa) "arreglats en la sala de la Abadia de Fullea". En aquest escrit, els fadrins fan constar al vicari-notari Pere Joan Amat que "havent experimentat en estos calamitosos temps de guerres que la Iluminària de St. Esteve se és molt empobrida per lo poch cuydado se ha tingut en el govern d'ella" i que, per tant, cal prendre una sèrie de mesures que s'enumeren:

1) Fer una aportació anual per fadrí de dos sous d'ardit el dia de la Mare de Déu d'Agost.

2) Obligar-se d'anar a treballar per a la Iluminària a les ordres dels majorals sota pena d'una lliura de cera blanca. Si algun fadrí no hi pot anar per una causa justificada, caldrà que "tórnie en altra ocasió lo dia".

3) Dels diners de la Iluminària i mentre duri el perill per a la seva vida, s'aportará un sou diari per als fadrins malalts als quals se'ls hagi portat ja el viàtic i que no tinguin possibilitats d'alimentar-se. També, si el malalt "tindrà falta de persones", dos fadrins diferents elegits pels majorals el vetllaran cada nit.

4) Si algun fadrí mor, tots els altres confreres estan obligats a assistir a l'enterrament sota pena d'una lliura de cera blanca. Si algú no hi pot assistir ha de demanar llicència al majoral, llevat que sigui fora del terme de Fullea, que en aquest cas estarà excusat. Els majorals han d'assistir a l'enterrament amb dues atxes, sota la mateixa pena en cas de no fer-ho.

5) Que l'any que no es cultivi l'eixarmada per culpa dels majorals, aquests hagin de rescabalar dels béns propis la Iluminària de les pèrdues.

Tot i així, algunes d'aquestes normes serien discutides –i segurament no aplicades– com ens ho deixa veure clarament el vicari Pere Antoni Malet al redactar l'índex del protocol notarial (ManNot1686-1751: p. posteriors a la 267). Diu mossèn Malet respecte a "Una resolució dels fadrins de Fullea acerca la Iluminària. En orde a dita resolució (dire non resolutive) que me apar pateix algunas faltas, segons se veu se féu sens consultar al superior, que en cosas de la Iglésia és del tot necessari; féu lo acte lo vicari, que si ho hagués comunicat al Reverent Rector se podia fer millor; Y com en dit acte de resolució no hi ha decret del superior no apar púgan obligar-se los successors, ni menos uns ni altres assenyalar del diner de la Iluminària socorro algú als malalts." Sembla, doncs, que els problemes haurien vingut exclusivament per la despesa ocasionada pels malalts, sens dubte un element que podríem qualificar de progressista, però possiblement no assumible per l'economia de la confraria.

Algun d'aquests preceptes s'inclouran, però, totalment o parcial, en les ordinacions de la confraria de Sant Esteve aprovades el 1735 (Arbós 2014: 136-137).

2.2 Ingressos de la confraria

Quotes

No hem pogut constatar que en aquesta època els confreres paguessin directament cap quantitat de manera periòdica.

Arrendament de pilotes i bitlles

En tenim notícies fragmentàries d'uns quants anys en el període 1624-1644 i tot i que pot tenir importància des d'un punt de vista sociològic les quantitats ingressades eren molt minses. És una activitat que no tenim documentada tampoc a partir de l'any 1735.

En el període de 1624 a 1644 disposem de dades d'una dotzena d'anys aproximadament en què es van arrendar les bitlles i si fa no fa el mateixos per a les pilotes. L'any que s'arrendaven, com a mitjana indicativa, s'ingressaven uns 7 sous per les pilotes i uns altre 7 per les bitlles. En annex transcrivim el nom dels arrendataris que coneixem.

Pel que fa al joc de la pilota, sabem que en d'altres llocs era també monopolitzat d'una manera o altra per establiments eclesiàstics o parareligiosos, com a Reus que era en mans de la confraria de la Puríssima Sang o a Gratallops que l'administrava la confraria de Sant Esteve (Perea: 56). A Tàrraga, el 1736, la confraria de Sant Esteve, formada pels fadrins, sol·licita al tinent de corregidor de poder refer un camp per jugar a la pilota per tal d'arrendar-lo, mentre que l'any 1750 és la confraria de les Santes Espines –possiblement relacionada amb l'anterior– qui fa una petició similar (Miró: 144). A Figueres, en canvi, aquest joc estava relacionat amb la confraria de Sant Antim i Sant Climent que facilitava pilotes i pales (Bernils). Per altra banda, a Manresa era l'hospital de Sant Andreu el que disposava d'un espai per jugar a la pilota que arrendava, el 1752, per 60 lliures anuals (Rotllan: 39).

No sabem on es desenvolupava aquest joc de la pilota a Fullea, encara que en altres llocs s'utilitzaven espais situats fora o propers de les muralles que feien de frontó (Manresa, Tàrraga, Figueres, Reus), places (Valls), ermites (Alforja, la Selva del Camp...), rieres i torrents (Cambrils, Riudoms) i en general en places que disposessin d'edificis (esglésies, castells...) amb grans parets. Vistes aquestes ubicacions, potser al nostre poble s'hauria jugat a la pilota a l'actual plaça Vella, aprofitant la paret de l'església, o en alguna zona de fora del poble i contigua a la muralla ara desapareguda.

Censals

Al segle XVII tenim diverses referències al cobrament d'un únic censal que és el que fa Josep Vellet a la lluminària de Sant Esteve: "Lo Juseph Vellet a pagat lo real que fa" (1636, p. 56).

Ballades

Tenim anotacions de diferents quantitats, principalment a principis d'any, pel concepte de "ballar" i tot ens fa pensar que deuen ser corresponents a ballades realitzades la diada de Sant Esteve. Així, s'anota el dia 1 de gener de 1629 que Pere Prats té rebuts 5 sous i mig de "ballà" i Joan Boldú 6 sous i 3 diners (p. 12); "més avem plagat a ballà" 20 sous (1-01-1631, p. 22); "item havem plagat de balar 20 sous y dits dinés té Jaume Berart" (1-01-1633, p. 37); "los diner de ballar (12-02-1636, p. 56); "he rebut del balar" 6 sous i 6 diners (gener 1644, p. 103); "a pres Pere Saltó trenta-set sous de ballà" (8-03-1644, p. 120).

En principi, quantitats no gaire elevades i, encara que no hem buscat l'exhaustivitat, sembla que hi ha força anys sense anotacions, ja sigui perquè no es van fer les ballades o perquè no hi va haver ingressos.

Recollida de gra, pa i ous

Tenim constància de la venda d'aquestes productes que es devien recollir en diferents plegues. Així, el 1631, s'anota una venda de quatre quartans i una quarta de "blat de Sant Esteve" a Jaume Llubra a tres lliures la quartera (p. 21). O, el 1632, s'esmenta la venda de 10 quartans i mig de blat a "que havien plagat los maiorals vels" a 46 sous la quartera, havent ingressat 20 rals (p. 30). Aquestes anotacions sovintegen durant els anys amb documentació de l'època en estudi.

L'any 1632, a tall d'exemple, detectem un ingrés de 5 sous i 10 diners per dues dotzenes i onze ous (p. 30), o els 3 sous i 8 diners de l'any següent per dues dotzenes i quatre ous (p. 38).

Les recol·lectes que es feien els dies de festa a l'església per part d'un dels majorals devien ser de pa que després es devia vendre o subhastar. Havia de ser així ja que al final de les anotacions dels ingressos del majoral Pere Boldú (febrer, abril, juny, agost, octubre i desembre de 1633) hi ha una nota que diu "puge tot lo pa del Pere 30 sous 9 diners" (p. 42).

2.3 Despeses de la confraria

Cera

La despesa fonamental, com ja indica el fet que la confraria sigui anomenada a vegades "lluminària", és la cera de diverses qualitats i presentacions destinada principalment a il·luminar l'altar de Sant Esteve.

Pel que fa als llocs on es comprava la cera en aquest període, disposem de poques dades. Tanmateix, el 1626 (p. 129) s'anota la compra de cera a Jaume Llurba, foraster casat a Fullea,³ el 1630 (p. 18) ja hi ha una adquisició de cera a un altre veí del poble amb orígens a Blancafort, Rafel Barulles⁴, i el 1633 (p. 38) sabem que es va comprar una partida de cera a l'Espluga Calba i una altra a Toni Cantó, que suposem que era de Fullea, a qui sembla que també es paguen nou sous "per fer los siris". És possible que aquestes compres a Fullea es repetissin perquè tenim constància que el 1640 hi ha pagaments a Francesc Cantó i a un tal Saltó per manipular la cera (p. 83).

Les despeses de fer la cera són continuades: vuit sous "al mestre pera fer los siris" (1626, p. 127), "he pagat al mestre de obrar la sera tres reals⁵" (1626, p. 128), vuit sous per "lo gasto de obrar la sera" (1626, p. 129), sis sous i vuit diners (1638, p. 64), quatre sous (1635, p. 52; 1639, p. 70; 1641, p. 89; 1642, p. 93), vuit sous "per lo gasto de fer la sera" (1643, p. 99)...

Només els anys 1644 i 1645 s'esmenta la compra de cera groga (p. 108, 113, 116), que era la verge, és a dir, aquella que no havia passat per un procés de blanqueig per la llum del sol i que es considerava d'una qualitat inferior (Closas).

De tot això podem deduir, en principi, que al segle XVII l'adquisició de cera es realitza en zones molt properes, Fullea mateix o l'Espluga Calba, i que aquesta cera és manipulada per persones especialitzades, algunes també del poble, per convertir-la en ciris i, potser, atxes. Això es contraposa amb el període posterior a 1735, en què sembla que la cera es compra en llocs una mica més allunyats (Vallbona de les Monges, l'Espluga de Francolí, Montblanc) en forma ja manufacturada en atxes o ciris.

Altres despeses

També, pel que fa a coses directament relacionades amb el culte, documentem la despeses per la construcció d'un tabernacle: "Jo Joan Saltó esent majoral de Sant Esteve he donat tres lliures als jurats per lo mestre que a fet lo tabernacle" (1626, p. 130). Segurament, que aquí tabernacle s'ha d'entendre en el sentit de "Peanya amb barres, a manera de baiard, damunt la qual es porta una imatge en processó".

Una despesa que segurament era fixa anualment era un conill que s'oferia el dia de Sant Esteve: "lo conil del dia de sant Esteve" (1626, p. 129), 2 sous i 6 diners per un conill (1634, p. 48), 2 sous i 8 diners del conill i altres (1635, p. 32), un conill (1639, p. 77), 3 sous "per lo conil se ofereix lo dia de St. Steve" (1641, p. 86), 3 sous i 2 diners "Per lo conil del dia de Sant Steve" (1642, p. 96), conill de Sant Esteve (1644, p. 105). Aquest acte de la donació del conill també tenia lloc a Solivella i Amades, en el *Costumari Català*, fa referència d'un fet similar per a diversos pobles del Pla d'Urgell on, en la diada de Sant Esteve, el majoral de la confraria sostenia un gall viu damunt de la bacina i els que oferien diners els llançaven amb força contra l'animal que després era obsequiat al capellà (Sans: 201).

No sabem si tenia la mateixa destinació la perdiu que només documentem un any: "Més a pagat Juan Boldú tres sous de la perdiu de Sant Esteve" (1626, p. 126). I, també, un sol cop veiem un assentament de cinc sous per a la compra d'una gallina que ofereixen el dia de Sant Pere (1640, p. 80), potser en substitució del gall evangèlic que va cantar després de la tercera negació a Jesús del sant.

Algunes despeses ens són a hores d'ara difícils d'entendre, com el fet de pagar "a mestre Paulet vint y un sous per lo perol" (1626, p. 128) i un altre pagament, també a l'esmentat Paulet, d'una lliura pel mateix concepte a la pàgina següent. Potser un estri, espècie de caldera, relacionat amb algun àpat comunitari o per a l'elaboració de la cera?

També trobem notícia de diverses despeses esporàdiques i menors: fer adobar la caixa (1632, p. 30), un pany per a la caixa (1637, p. 60), 8 diners de carbó (1638, p. 64) o "un diné de taronges" (1634, p. 48)...

³ <http://arxiuenlinia.ahat.cat/Document/0000012942#imatge-145>

⁴ <http://arxiuenlinia.ahat.cat/Document/0000012942#imatge-18>

⁵ És a dir, sis sous.

Sense data, trobem sota el títol de "Carta de Pere Oliveres" (p. 118-119), unes 35 anotacions nominals amb unes quantitats que es mouen al voltant d'un sou i que no sabem realment si corresponen a despeses o a ingressos. Tanmateix, com que els noms es repeteixen molt i una de les persones esmentades és "la viuda Vellea" que apareix gairebé en la tercera part dels casos, caldria estudiar si no es tracta d'algun tipus d'ajut a persones desfavorides. En algun altre lloc (p. 3, 5-6), trobem també aquest tipus de llistes i sembla bastant clar per l'anotació "A un forasté... 1 sou 6 diners" (1629?, p. 3) que es tractaria d'alguna espècie d'almoïna que feia la confraria.

3. Administració: majorals i clavaris

Durant el període estudiat, la confraria és regida per dos majorals, sense que s'estableixi cap tipus de preponderància de l'un sobre l'altre, cosa que sí que passarà en èpoques posteriors amb l'existència d'un majoral major i un de menor. Només entre els anys 1631 i 1641 trobem també la figura d'un clavari que devia ser l'encarregat de la custòdia dels diners de l'entitat. No ens ha arribat cap dada sobre crisis en la direcció de la confraria de Sant Esteve de Fullea en aquesta època, ja sigui perquè no van existir o per no haver-se inscrit en la documentació que ens ha arribat, de naturalesa bàsicament comptable, llevat que l'aparició del clavari fos conseqüència d'algun problema en la gestió econòmica dels majorals.

Alguns majorals podien repetir en el càrrec al cap d'un temps. Tanmateix, esmentem, per ser un fet extraordinari, que el 1721 i el 1722 els dos majorals van ser els mateixos.

Pel que fa a les recol·lectes veiem que, per exemple, l'any 1631 (p. 23-28) es fan per mesos alterns entre els dos majorals, Jacint Tilló (gener, març, maig...) i Jaume Berart (febrer, abril, juny...), cosa que també trobem en altres ocasions, en una repartició equilibrada de les tasques. Aquestes anotacions ens permeten veure quines festes se celebraven en aquells temps a la parròquia fulledenca. Així, a tall d'exemple, sembla que fou el 1635 que es va començar a celebrar "lo dia de Sant Asidro", gairebé un segle abans que a Solivella (Sans: 196), i poc després de la seva canonització el 1622.⁶ Tanmateix, es va continuar celebrant també la festivitat de Sant Abdon i Sant Senén, almenys durant algun temps, una de les advocacions tradicionals de la pagesia catalana.

4. Conclusions

Aquestes breus conclusions, com no podria ser de cap altra manera, faran referència sovint al nostre estudi anterior per a aquesta entitat que comprenia el període 1735-1948.

Quant als ingressos de la confraria en aquesta època tornem a trobar algunes fonts conegudes com les plegues de pa o gra, les ballades i, potser, el cultiu en comú d'un tros de terra que es mantindrien després de 1735. En canvi, algunes altres, com l'arrendament de bitlles i pilotes, es veurien circumscrites a un petit període del segle XVII. No s'esmenta tampoc la realització d'esquellots, amb el cobrament d'una taxa als vidus que es tornen a casar, cosa que sí que documentem a mitjans del XVIII.

Queda clar, com ho seria al llarg de tota la història coneguda de la confraria (s. XVII-XX) que la principal comesa d'aquesta seria la il·luminació, per la qual cosa no ens estranya que la despesa més important fos la compra de cera en diversos formats. No documentem l'adquisició d'oli per a llànties, cosa que sí que trobem en la segona meitat del segle XIX i a principis del XX en quantitats sempre molt discretes. Hi ha també certs indicis que la institució podria haver fet almoïna a persones necessitades en algun període del segle XVII.

⁶Tenim algun indici del funcionament d'una confraria fulledenca de Sant Isidre al segle XVII, però és a partir del 1770 i fins al 1885 que hi ha una certa informació sobre aquesta entitat, si més no a nivell comptable.

L'administració de la confraria recau en dos majorals, sense que hi hagi cap preponderància d'un sobre l'altre, amb la presència d'un clavari durant un període de deu anys. Contràriament, a partir de 1735 hi va haver gairebé sempre només un majoral major i un de menor, amb una certa jerarquització.

No trobem l'existència d'ordinacions de la confraria, cosa que no vol dir que no existissin. Es va fer un esbós de reglament el 1716, però va ser discutit pel que sembla com a mínim en la part assistencial pel que fa a les despeses, i no sabem si es va arribar a aplicar mai.

Amb aquest treball acabem de donar una primera visió general de la confraria de Sant Esteve de Fullea en el període 1624-1948, uns tres segles amb algunes èpoques de poca o nul·la documentació. És també, en certa manera, una aproximació a una faceta de la vida de la joventut d'un petit poble de les Garrigues susceptible d'ampliacions i interpretacions més en detall. Creiem molt interessant, de cara a futures investigacions, els llistats elaborats amb el nom dels majorals de la confraria (sense quasi dades entre el 1647 i el 1684), cosa que pot facilitar estudis de caràcter genealògic i sociològic.

5. Fonts documentals

5.1 Fonts manuscrites

[LCCSE]. Llibre de comptes de la Confraria de Sant Esteve (08.03.1626 – 1646). AHAT: 6.62 Fullea. Parròquia de Santa Maria. Unitat de catalogació: 44. Unitat d'instal·lació: capsa 9. Signatura antiga: fons parroquial de Fullea, Número 13D. Utilitzem la numeració de la digitalització per manca de paginació. Consultable a <http://www.ahat.cat/Document/0000021510#imatge-1>

[LCE] "Llibre de comptes de la Iglésia, entrades y eixides de todas las confrarias, en común y algunas en particular de la iglesia del present lloch de Fullea del present archiebisbat de Tarragona, fet per mi Francisco Boffarull, prevere y vicari de dit lloch, fet vuy als 16 de gener de l'any 1683". AHAT: 6.62 Fullea. Parròquia de Santa Maria. Unitat de catalogació: 46. Unitat d'instal·lació: capsa 9. Signatura antiga: fons parroquial de Fullea, Número 16K, capsa 2. Consultable a <http://arxiuonline.ahat.cat/Document/0000021525>

[ManNot1686-1751]. "Manuale diversorum instrumentorum et capitulorum matrimonialium, un a cum matrimonialiter conjugatorum appositione, factum per retrum Joannem Amat presbyteres loci Santi Martini prope Maldanum Tarraconensis dioecesis vicarium hujus loci de Fullea. À reverendo doctore Brunone March presbyteres, rectore (...) die nona mensis july anno à nativi domini millesimo sexesimo octuagesimo quinto" (03.01.1686 - 08.11.1751). AHAT: 6.62 Fullea. Parròquia de Santa Maria. Unitat de catalogació: 25. Unitat d'instal·lació: capsa 6. Consultable a <http://www.ahat.cat/Document/0000012922>

5.2 Bibliografia

ARBÓS, Santi. "La confraria de Sant Esteve de Fullea (1735-1948. Evolució, majorals i crisis" dins *Recerques i testimonis*. Centre d'Estudis de les Garrigues, 2014. P. 135-157.

BERNILS, Josep M. "Els primers jocs de Figueres". Consultable a <http://www.diaridegirona.cat/comarques/2008/10/05/primers-jocs-figueres/290835.html>

CLOSAS, Ramon. "L'activitat de candeler de cera de l'apotecari de l'Espluga de Francolí, Francesc Forés, (1729-1742): el seu entorn simbòlic, productiu i comercial". Consultable a <http://apotecarisifarmacutics.blogspot.com.es/2013/03/de-la-rebotiga-al-laboratori-una.html>

MIRÓ, Ramon. "La confraria de Sant Esteve a Tàrraga". P. 141-163. Consultable a <http://www.raco.cat/index.php/Urtx/article/view/167160/245686>

PEREA, Eugeni. "El joc de pilota al Camp de Tarragona (s. xv-xx)". Consultable a <http://publicacions.iec.cat/repository/pdf/00000200%5C00000050.pdf>

ROTLLAN, Armand. "Hospital de Sant Andreu: Anàlisi d'una transformació (II)" dins *Dovella*, núm. 59, 1998. P. 39-46. Consultable a <file:///C:/Users/usuario/Downloads/20415-321686-1-PB.pdf>.

SANS, Josep M. "La confraria de sant Esteve de Solivella (1712-1860). Aspectes de l'organització de la nostra Festa Major en el passat." *Miscel·lània d'Estudis Solivellencs*, 2 (1984). P. 185-222.

6. Annexos

6.1 Majorals i *clavaris*

1623?: Francesc Cantó, Pere Saltó

1624?: Joan Saltó, Jaume Cantó

1625: Andreu Tilló, Pere Oliveres

1626: Joan Boldú, Pere Saltó

1627: Francesc Cantó, Jaume Giné

1628: Jaume Cantó, Felip Cantó

1629: Joan Boldú, Pere Prats

1630: Felip Cantó, Pere Joan Biscarri

1631: Jacint Tilló, Jaume Berart. *Jaume Saragossa*

1632: Pere Joan Biscarri, Felip Cantó. *Joan Salvador Plaça i/o Joan Saltó*

1633: Pere Boldú, Jaume Berart. *Andreu Biscarri*

1634: Jacint Tilló, Miquel Arrufat. *Antoni Cantó*

1635: Josep⁷ Vellet, Joan Josa. *Pere Prats*

1636: Jaume Berart, Pere Joan Biscarri. *Jaume Saragossa*

1637: Pere Boldú, Pere Oliveres. *Andreu Biscarri*.

1638: Felip Cantó, Josep Prats. *Antoni Cantó*

1639: Joan Josa, Ramon Tilló. *Jaume Saragossa*

1640: Josep Prats, Pere Oliveres. *Antoni Saragossa*.

1641: Ramon Tilló, Damià Biscarri. *Antoni Cantó*.

1642: Joan Josa, Josep Prats.

1643: Ramon Tilló, Jaume Saragossa.

1644: Pere Oliveres, Jaume Berart.

1645: Ramon Tilló, Pere Berart.

1646: Felip Prats, Jaume Berart

(—)

1656: Jaume Prats, Marc Saltó

⁷ Algun cop, segurament per error, se l'anomena Joan.

(—)

- 1685: Josep Josa, Ramon Saragossa
- 1686: Pere Joan Prats, Joan Bosch
- 1687: —
- 1688: Pere Joan Prats, Blasi Capdevila
- 1689: Joan Cantó i Ambrosi Saltó
- 1690: Joan Bosch, Pere Jaume Arrufat
- 1691: Josep Josa, Blasi Capdevila
- 1692: Pere Joan Prats, Jacint Saltó
- 1693: Joan Cantó, Josep Janer (Giner)
- 1694: Joan Bosch, Joan Josa
- 1695: Pere Jaume Arrufat, Pere Joan Josa
- 1696: Josep Prats, Lluís Romeu
- 1697: Joan Cantó, Joan Josa
- 1698: Jacint Saltó, Ramon Biscarri
- 1699: Joan Bosch, Pere Jaume Arrufat
- 1700: Joan Josa, Felip Cantó
- 1701: Ramon Romeu, Josep Gili
- 1702: Ramon Prats, (Pere) Jaume Domènech
- 1703: Ramon Arrufat, Tomàs Josa
- 1704: Ramon Romeu, Josep Gili
- 1705: (Pere) Jaume Domènech, Joan Biscarri
- 1706: Ramon Prats, Josep Bosch
- 1707: Josep Arrufat, Josep Domènech
- 1708: Pere Jaume Domènech, Antoni Comes
- 1709: Domènec Josa, Pere Joan Roig
- 1710: Josep Arrufat, Joan Gili
- 1711: Pere Joan Cantó, Josep Bosch (menor)
- 1712: Ramon Prats, Francesc Queralt
- 1713: Pere Jaume Domènech, Joan Gili
- 1714: Pere Jaume Domènech, Joan Gili
- 1715: Domènec Josa, Pere Joan Cantó
- 1716: Francesc Queraltó, Pere Joan Prats
- 1717: Pere Joan Cantó del carrer de Sant Pere, Tomàs Ribera
- 1718: Pere Joan Cantó, Josep Prats
- 1719: Tomàs Ribera, Manuel Capdevila
- 1720: Josep Prats, Josep Domènech
- 1721: Manuel Capdevila, Josep Moretó

1722: Manuel Capdevila, Josep Moretó
 1723: Josep Domènech, Ramon Bosch
 1724: Josep Moretó, Ramon Saltó
 1725: Manuel Capdevila, Jaume Saragossa
 1726: Anton Comes, Ramon Bosch
 1727: Ramon Saltó, Francesc Romeu
 1728: Jaume Saragossa, Josep Pasqual
 1729: Francesc Romeu, Josep Josa
 1730: Jaume Saragossa de la Costa, Ramon Capdevila
 1731: Josep Josa, Domènec Prats
 1732: Ramon Saltó, Josep Domènech
 1733: Josep Pasqual, Josep Cantó
 1734: Domènec Prats, Josep Queraltó
 1735: Ramon Capdevila, Lluís Romeu

6.2 Arrendadors de les pilotes i les *bitlles*

1624: Pere Saltó, *Gabriel Giner*
 1627?: Joan Boldú, *Jaume Giné*
 1629: Josep Vellet, *Jaume Berart*
 1630: Pere Saltó, [...] *Cantó*
 1631: Pere Boldú, *Pere Saltó*
 1632: Joan Comes, *Jaume Boldú*
 1633: Toni Palagó⁸, *Jaume Guargues*
 1637: Miquel Arrufat, *Jaume Cantó*
 1638: Jaume Farré, *Jaume Saltó del Portal*
 1644: Jaume Berart, *Pere Berart fill del Pubill*

6.3 Càrrecs i autoritats

1628: Joan Josa, batlle
 1631: Pere Martí, vicari; Joan Josa, batlle
 1633: Pere Martí, vicari; Joan Josa, batlle
 1634: Pere Martí, vicari
 1635: Pere Martí, vicari; Joan Josa, batlle
 1636: Pere Martí, vicari
 1637: Pere Martí, vicari
 1638: Jaume Rogala, vicari
 1639: Damià Prenafeta, vicari; Joan Josa (batlle), Felip Cantó (jurat)

⁸ Lectura insegura de la part final, també podria ser Palau.

1640: Damià Prenafeta, vicari; Jaume Berart i Pere Prats, jurats

1641: Damià Prenafeta, vicari; Jaume Saragossa i Marc Arrufat, jurats

1642: Damià Prenafeta, vicari; Joan Saltó i Pere Boldú, jurats

1643: Damià Prenafeta, vicari; Joan Josa, batlle; Toni Cantó i Josep [...], jurats

1644: Damià Prenafeta, vicari; Joan Josa, batlle; Pere Arbós i Jaume Berart, jurats; Joan Salto, prohom

1645: Marc Pelliçó, vicari; Joan Josa, batlle; Jaume Saragossa i Marc Arrufat, jurats; Pere Prats, prohom

1646: March Pelliçó, vicari; Joan Josa, batlle; Felip Cantó i Gabriel Giner, jurats; Jaume Saragossa, prohom

1683: Francesc Bofarull, vicari; Pere Joan Prats, sotsbatlle; Josep Josa, jurat segon; Pere Joan Maria, jurat?

1686-1687: Pere Joan Amat, vicari; Pere Joan Prats, batlle

1689-1690: Pere Joan Amat, vicari

6.4 Venedors i operaris de cera

1625-26: Jaume Llurba (venedor)

1630: Rafel Barulles (venedor)

1633: sense nom (venedor, l'Espluga Calba), Toni Cantó (venedor/operari)

1640: Francesc Cantó (operari), Saltó (operari)